

9.849

No estem davant d'un moviment d'indiferència envers la política, sinó que estem davant d'un moviment d'indiferència envers la democràcia i les institucions democràtiques

JOAN-MARC MIRALLES | ACTUALITZADA EL 17/12/2015 00:13

Les eleccions comunals que es van celebrar aquest passat diumenge deixen un clar perdedor: la nostra democràcia. Han estat els comicis amb menys participació de la nostra història constitucional i segurament de tota la nostra història amb un magre 60,87%. Hem arribat a nivells que són fins i tot inferiors als que s'enregistren en eleccions similars en els països veïns. A títol de comparació, les eleccions municipals celebrades aquest mateix any a Espanya van tenir una participació del 64,94%, i les municipals celebrades a França l'any passat van tenir una participació a la primera volta del 63,55% i del 62,13% a la segona.

Quan durant anys havíem estat un exemple de mobilització democràtica, ara ens estem situant al vagó de cua europeu a gran velocitat. Ja a les últimes eleccions generals la participació havia caigut fins al 65% o sigui uns 16.080 votants i ara, tot i que el cens ha pujat de més de 500 nous votants, només 15.260 han decidit exercir el seu dret. Un dret sobre el qual s'ha iniciat un debat de si cal o no estendre'l a residents, però que 9.849 ciutadans han decidit de no usar.

Podria pensar que es tracta d'un fenomen de desafecció política, de protesta contra les propostes que es presenten a les eleccions. I en aquest cas no seria d'estranyar que amb la pujada de l'abstenció, també pugés el vot de protesta per excel·lència, els vots blancs i nuls. Però analitzant les xifres de diumenge passat, veiem clarament com en les parròquies en què hi concorrien 4 opcions polítiques diferents, que a més són les més clarament abstencionistes, els vots blancs i nuls també baixaven en relació a les generals. A Andorra la Vella, tenim 120 vots blancs i nuls de menys, i a Escaldes-Engordany 95. Crec, doncs, que no estem davant d'un moviment d'indiferència envers la política, sinó que estem davant d'un moviment d'indiferència envers la democràcia i les institucions democràtiques. Per dir-ho ras i curt, és el mateix sistema el que està en qüestió.

Ho deia Albert Roig al seu article d'aquesta setmana aquí, i hi estic molt d'acord, el sistema electoral actual ja no motiva l'elector a participar, i menys encara quan veu que, amb menys del 20% de l'electorat convidat a urnes, una força pot obtenir una majoria absolutíssima

com ha passat a Andorra la Vella, deixant el 80% restant en una representació merament decorativa. I tampoc podem passar 4 anys sense demanar la seva opinió als ciutadans, és evident i necessari instaurar sistemes reals de participació, que impliquin a tots i cadascun d'ells.

Però si ens parem en aquests punts, em sembla que sols estarem rasant la punta de l'iceberg. Crec que el malestar és molt més profund, molt més pervers, i és un corrent que porta cada vegada a més gent a pensar que en realitat, el poder ja no es troba en la democràcia, ja no es troba en les institucions, sinó en mans d'altres forces que no responen davant de ningú i que controlen els nostres destins segons els seus interessos. Un corrent que serà molt difícil d'aturar si aquestes institucions, els electes, els partits i els seus dirigents no demostrem, dia rere dia, amb fets i no només amb paraules, que estem al servei dels ciutadans i de l'interès general. Potser aleshores els 9.849 tornaran a pensar que, amb el seu vot, ells també tenen el poder de canviar les coses.